

022 Gràcies per voler ser només Frida

He sentit dir que la vida és com una obra, una obra d'art; és la gran obra que mereix ser viscuda amb i des del cor.

Doncs bé, tot i que se'm fa impossible dibuixar cadascun dels quadres d'aquest relat de vida (això és un concurs literari i les meves aptituds artístiques tampoc no m'ho permeten), us haureu de conformar amb llegir-ne els sonets de les etapes que el conformen.

De ben segur que les vostres veus interiors dotaran de melodies millors la visió de la vida de Frida Kahlo que jo ofereixo; i qui sap si interpretacions diferents de les meves (realment aquí és on resideix l'essència):

I

De tan petita que ella semblava
tot al voltant excedia de grandesa,
i d'aquella veueta tan dolça,
ningú esperava singular coratge.

Gairebé no recorda cap detall
d'aquells moments tan menuts i remots,
però pintava dies de colors
amb uns ulls cada instant més oberts.

I de la lluna va treure'n la màgia,
l'eina per finalment alliberar-se
entre jocs, llàgrimes i carestia.

Aquest llarg recorregut ja s'obria
com la flor que t'impregna de perfum
i l'au que sobrevola pel desig.

//

Ningú imaginava la tempesta
ni la plena revolta de l'atzar
quan van condemnar-te en tantes peces
com el dolor pogués mantenir vives.

Tenies set d'un món que contemplaves
rere uns murs tenyits de gelosia
i vidres d'anhels i temptació
que semblaven enfonsar-se amb tu.

Així vas observar-te en el reflex
que l'art havia fet de tu mateixa
i vas dur-te cap a la salvació.

Vas adonar-te que el patiment
s'amagava en els racons de tinta
que naixien d'aquest nou elixir.

///

L'aliança no va donar cap fruit
ni estimar va oferir-te pau,
malgrat dur l'etiqueta del perdó
com a insígnia del desamor.

Vas renéixer amb línies de pinzells
que ara et dibuixaven al món
i feien reconèixer-te pel do
natural que és el teu estil.

El cor vas nodrir de la política
amb què feies bandera a cada gesta
mentre l'avarícia imperava pertot.

Dels enganys vas treure'n una gran força,
de cada elogi la teva fama
i de cada revolta el teu perfil.

IV

La sort va decidir abandonar-te
en la batalla contra el destí,
quan pena i dolor es van prometre
no abandonar mai la teva sang.

Aquest lent declivi conqueriria
qualsevol part del teu cos que encara
conegués l'harmonia d'un ahir
on cada record es desdibuixava.

Sobre el teu art vas vessar l'angoixa
d'aquells dies que tan sols desvestiren
la brillantor d'una ànima d'or.

Avui el teu rastre és un estel
que per sempre més quedarà al cor
d'aquells que han demanat un desig.

Gràcies per voler ser només Frida, Frida Kahlo.